

[Funck Jensen.]

digt faldende prisniveau og en dermed stigende købeevne, navnlig for dem, der er svagest udstyret fra naturens hånd.

Må jeg så et øjeblik vende mig til det, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen i går sagde. Det ærede medlem talte om ansvarlig og uansvarlig politik. Jeg må sige, at jeg finder, det er en uansvarlig politik, når det parti, det ærede medlem tilhører, i efteråret er med til at gennemføre en kødrabatorgning og så bagefter kritiserer denne ordning i allerhøjeste grad ude i befolkningen uden at nævne noget om, at partiet selv har været med til at gennemføre denne ordning.

Det ærede medlem talte også om, at det gjaldt om at stille imod, at indkomsterne ikke udjævnes for stærkt — således forstod jeg det ærede medlem —, fordi en for stærk udjævning af indtægterne forhindrer opsparingen. Bag dette ligger faktisk et ønske om, at man skal opretholde den monopolisme, vi har i dag, for den samler sandelig opsparingen på nogle ganske få hænder, og hvis det er det ærede medlems mening, er den udtalelse, det ærede medlem fremsatte i går, i virkeligheden ganske fjendtlig overfor demokratiet, for et demokratis særkende må netop være, at indkomsterne fordeles retfærdigt og jævnt over hele befolkningen, og at den enkelte, også den lille jævne mand, får mulighed for at deltage i opsparingen og derved blive medejer af produktionsmidlerne.

Det ærede medlem ville mene, at man under de nuværende forhold godt kunne øge skatten på tobaksvarer, på cigaretter; han sagde, såvidt jeg erindrer, ordret: Det kan gøres uden at ødelægge initiativet. Det har det ærede medlem måske til en vis grad ret i, men jeg vil alligevel pege på, at når man lægger en så stærk skat på tobaksvarer — for at holde os til tobaksvarer —, at af de 1 kr. 20 øre, en pakke cigaretter koster, er de 20 øre betaling for tobakken, medens 1 kr. går i statens kasse, er det udtryk for, at det offentlige har påtaget sig et meget stort virksomhedsområde, hvor man tager ansvaret fra den enkelte og lægger det over på staten. Hvis man fortsætter på den måde, mener jeg, at man gør den jævne mand mindre og mindre ansvarlig, og grundlaget for demokrati er sandelig det modsatte: at den jævne mand bliver gjort mere og mere ansvarlig for sine egne handlinger.

Det er en politik, der går i denne retning, som retsforbundet ønsker påbegyndt, men som jeg sagde i går, jeg erkender naturligvis, at det sker ikke med et spring. Vi ønsker en politik, der går i den retning, og det kan jeg få lejlighed til at bevise allerede nu i dette

øjeblik gennem retsforbundets stilling til kommunisternes dagsorden. Se, vi ønsker nok skattenedsættelse, men vi ønsker samtidig besparelser. Vi ønsker naturligvis, at der skal være ræson i tingene, at det ene skal følges med det andet. Der vil jo nu komme en udvalgsbehandling, hvor der forhåbentlig bliver lejlighed til at få disse ting til at følges ad, og derfor mener vi, at kommunisternes dagsorden, selv om den har vor sympati, er blevet fremsat på et for tidligt tidspunkt. Vi vil først se resultatet af udvalgsbehandlingen, derefter vil vi tage stilling til den foreliggende dagsorden.

Formanden: Det ærede medlem hr. Edvard Sørensen har ordet for en kort bemærkning.

Edvard Sørensen: Jeg vil gerne allerførst sige til det ærede medlem hr. Funck Jensen, der bebrejdede venstre, at vi havde kritiseret den rabatkortordning, som vi i efteråret selv havde været med til at vedtage, uden at nævne, at venstre havde støttet den, at jeg kender ingen eksempler i den retning. På de møder, hvor jeg har talt om rabatkortordningen, har jeg sagt, hvad der var sandhed, at vi har stemt for det, der blev gennemført i efteråret, og at vi har stemt imod en rabatkortordning for den kommende vinter. Det, vi ønskede i efteråret, var — og det opnåede vi — at få afviklet den kørdordning, vi havde. Rabatkortordningen var en overgang til at komme helt bort fra det system, vi havde. Vi har været med til at afvikle nogle af de restriktioner gennem det arbejde, som det ærede medlem og hans parti i gold kritik har holdt sig udenfor.

Dernæst vil jeg i anledning af en bemærkning, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard fremsatte, sige, at jeg synes ærlig talt, det er synd at misbruge den gamle agtede politiker Viggo Hørup ved at tillægge ham udtalelser, som venstres tidligere landbrugsminister Anders Nielsen har fremsat. Men det skal jeg lade ligge.

Det ærede medlem siger, at han i nogen grad har tabt troen på min finanspolitik. Jeg har aldrig givet mig ud for at være ekspert, hvad jeg har indtryk af, at det ærede medlem både er og også giver udtryk for at være, men jeg forstår ikke, hvad det er, det ærede medlem mener. Det, vi ønsker, er, at Marshallhjælpen i sin helhed skal afskrives, og at de lån, som kan blive nødvendige for at få fremmet produktionen, skal gå ud gennem de normale kanaler. I det øjeblik Marshallpengene afskrives, er der en mulighed for — og det er det, vi